

Interview Peter R. de Vries / Hoofdofficier mr. Craemer, uitzending 27 mei 2004, afl. 15.

Peter R de Vries: Ja meneer Craemer, u heeft wel heel wat aangericht bij deze mensen hé.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, als ik het zo zie dan is het niet best.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nou, laat ik er maar mee beginnen met dat ik de opmerking van meneer Lancee niet echt serieus kan nemen, daar neem ik meteen afstand van, maar wat de Hörchners betreft, daar, daar laat ik daar gewoon van zeggen, als het inderdaad zo is dat die mensen er vanaf het begin af aan geen idee hebben gehad waar ze in terecht waren gekomen, dan is het natuurlijk verschrikkelijk wat je kan overkomen, dat ben ik het helemaal met je eens.

Peter R de Vries: U zegt als het inderdaad zo is, daar, daar houd u dus een... een, bepaalde twijfelruimte open. Ik stel daar tegenover dat deze mensen zijn ondubbelzinnig door zowel rechtbank als hof vrijgesproken. Hoe komt u erbij, als ze echt onschuldig zijn, ze zijn onschuldig.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja nou, dat, dat is het probleem wat in deze hele zaak vanaf het begin af aan gespeeld heeft. Het verschil in het Nederlandse strafrecht tussen de positie van de verdachte en de positie van de veroordeelde. Je kunt in ons systeem heel goed verdacht worden door de politie en door justitie, eh, uiteindelijk is het dan toch de rechter die daar over gaat oordelen, die alle bewijsmiddelen bekijkt, als die dan niet het wettig en overtuigend bewijs aanwezig acht dan wordt iemand vrijgesproken en dat wil eigenlijk alleen maar zeggen dat niet is kunnen worden vastgesteld dat er iets gebeurd is.

Peter R de Vries: Ja, maar uh, volgens mij is het andersom meneer Craemer, het is zo dat iemand pas schuldig is als dat door de wet, eh in een rechtszaak is, is komen vast te staan en als dat niet is komen vast te staan, sterker nog als mensen expliciet zijn vrijgesproken, zijn ze onschuldig, punt.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja dat klopt.

Peter R de Vries: Nou dan kan u toch niet zeggen, als het werkelijk zo is dat.

Hoofdofficier mr. Craemer: Dat kan ik, dat blijf ik gewoon volhouden, het is nog steeds zo, dat je wel kunt zeggen van dat men is wel door de rechtbank niet schuldig bevonden, maar dat wil niet zeggen dat iets niet gebeurd is. Maar ik wil niet suggereren dat ik nu alsnog zou kunnen zeggen dat meneer Hörchner en mevrouw Pijnenborg wel verschrikkelijke dingen hebben gedaan. Wij hebben onze kansen gehad, wij zijn... het beroep is gespeeld, het recht heeft uitspraak gedaan.

Peter R de Vries: Heeft u niet teveel kansen gehad, ik heb het dossier ook gelezen, volgens mij had het nooit tot een rechtszaak mogen komen in deze zaak, want er zit eigenlijk géén snipper bewijs in het dossier.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja kijk, dat is natuurlijk maar hoe je er tegen kijkt en hoe je er tegen aan kijkt. Het is een groot verschil of je kijkt naar een zaak met de wetenschap die je hebt als je de hele zaak bestudeerd hebt en als alle feiten op tafel liggen.

Peter R de Vries: Nou ja, ik heb hetzelfde dossier gelezen als de officier.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, nee, maar op het moment dat je begint naar een complex van feiten te kijken als politie, van wat gebeurd hier. Nou, wat hebben we aangetroffen. We weten dat er een laboratorium zit in een bepaalde bedrijfsruimte. We weten wie daar over kunnen beschikken, namelijk de Hörchners. We weten dat één van die twee in die ruimte is geweest. Wij zien die ruimte een poos later en dat is onmiskenbaar een XTC-laboratorium. Vervolgens zijn er intensieve contacten tussen meneer Hörchner en de mensen van het laboratorium.

Peter R de Vries: Nou, intensieve contacten.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, er wordt uitvoerig getelefoneerd.

Peter R de Vries: Er is contact geweest met één man, zeggen en schrijven één man de tussenpersoon.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja maar wel intensief, er werd veel gebeld.

Peter R de Vries: Ja, omdat de Hörchners de sleutel terug wilde.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, goed.

Peter R de Vries: Dan zegt u er zijn allemaal contacten geweest, kijk dat u die verdenking had die kan ik billijken.....

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, uiteraard.... dat is het belangrijkste....(doorheen gesproken)

Peter R de Vries:daarvoor zeg ik, natuurlijk dat moet u onderzoeken. Vervolgens komt er dan een dossier op tafel met telefoontaps waaruit gewoon onomstotelijk blijkt dat zij alles in het werk hebben gesteld om die sleutel terug te krijgen, dat ze niet wisten wat er gaande was, sterker nog dat ze in de maling werden genomen door die XTC-boeven. Volgens mij had u gewoon moeten zeggen alles lezende dit is geen zaak voor ons.

Hoofdofficier mr. Craemer: Dat is een kwestie van eeh wat je accepteert dat in de samenleving gebeurd met iets en dat is de rechtbank en het hof zijn daar kennelijk van andere mening dan de officier van justitie geweest. Uh, ik kom, ik werk in een provincie waar erg veel lege bedrijfsruimtes staan en wij lopen bij schering en inslag tegen zaken aan waar evident sprake is van, van wetsovertreding met name in de XTC-sfeer, dat begrijpt u ook wel en waar eigenaren van panden of bezitters van panden, gewoon zeggen, ja ik heb geen idee dat, dat, bij ons gebeurd is in de schuur.

Peter R de Vries: Ja, maar hier had u telefoontaps die het tegendeel bewezen.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, laat me, hoe ver mag je dus gaan. Wij zijn er vanuit gegaan dat de Hörchners wisten of ieder geval moesten vermoeden, vanaf het moment ieder geval dat een van die twee in de ruimte was geweest, wat daar gebeurde en dan kun je dus over mening verschillen, wat nou alles doen is. Naar de smaak van de officier en dat heeft ie ook in de zaak gezegd, hadden de Hörchners gewoon naar de politie moeten lopen.

Peter R de Vries: Ja, maar wat denkt u nou meneer Craemer, dat vind ik mooi dat u dit zegt, dat er gebeurd was als... als ze zich daar aan het loket hadden gemeld en hadden gezegd,

luister eens we hebben een sleutel afgegeven van onze loods aan iemand die daar misschien wel zijn intrek wou nemen, hij heeft die sleutel niet terug gegeven, hij wil hem nu pas, ik heb daar over gebeld steeds, hij wil hem nu pas over een paar dagen terug geven, dan was die man uitgelachen en was er gezegd, meneer dat is een civiele zaak daar moet u een advocaat voor inschakelen daar houden wij ons niet mee bezig, goedemiddag. Ik heb mensen voor ernstigere dingen afgepoederd zien worden.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, nee, daar heeft u helemaal gelijk in, u vergeet een element, wij zijn ervan uit gegaan dat de Hörchners moesten weten wat daar in die schuur gebeurde, wat daar in die loods gebeurde.

Peter R de Vries: Hoe hadden ze dat dan moeten weten, waar blijkt dat uit.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, dat blijkt achteraf.

Peter R de Vries: Nergens uit.

Hoofdofficier mr. Craemer: Uh dat is vastgesteld dat, dat niet gebleken is.

Peter R de Vries: Nou dan.

Hoofdofficier mr. Craemer: Maar wat wij zagen is dat één van de twee naar binnen is geweest.

Peter R de Vries: Nou, dan moet je dan maar meteen snappen en zien dat, dat een XTC-laboratorium is, wat in opbouw was.

Hoofdofficier mr. Craemer: Wat wij hebben aangetroffen.

Peter R de Vries: Een week later.

Hoofdofficier mr. Craemer: Of dat, dat hetzelfde was kan ik niet beweren, maar wat wij hebben aangetroffen was evident een XTC-laboratorium.

Peter R de Vries: Ja, een week later.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, maar ik weet dus niet wat het een week eerder was.

Peter R de Vries: Bovendien wat moet een gemiddelde burger van een XTC-laboratorium weten.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nou, het was uh.

Peter R de Vries: U bent een expert op dat gebied maar dit zijn gewone mensen die in de textiel zaten.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ik zal helemaal niet zeggen dat, dat eh mevrouw Pijnenborg, op dat moment dat zij binnen kwam en de situatie aantrof dezelfde was als die wij hebben aangetroffen, dat weet ik dus gewoon niet, daarom hebben we het over verdenking, maar wat wij zagen was onmiskenbaar een XTC-lab, ook voor leken.

Peter R de Vries: Ja, nou is het zo dat de rechtbank heeft hen vrijgesproken, later volgt daar ook nog een ondubbelzinnige vrijspraak van het gerechtshof op, u heeft in een plaatselijke krant, een regionale krant gezegd, ja ik had me kunnen voorstellen dat we het na die vrijspraak bij de rechtbank het erbij hadden laten zitten. Waarom bent u dan toch doorgedaan.

Hoofdofficier mr. Craemer: Uhh, ik ben niet doorgedaan, de andere officier is doorgedaan en ik kan, ik kan dat volstrekt billijken. Umm, wij hebben dat ook met een meerdere besproken, niet toen hoor, maar achteraf, nu we met die klachten zaten, van god hoe zou een ander dat nu gedaan hebben, en dan komen er verschillende opinies binnen op het openbaar ministerie los. Sommige zeggen nou, inderdaad zoals u ook zegt, nou ja we hebben onze kans gehad een keer geschoten lukt niet, de rechtbank denkt.....

Peter R de Vries: Géén spat bewijs.

Hoofdofficier mr. Craemer: Laat maar zitten, er zijn er ook en niet alleen de officier die deze zaak gedaan hebt, maar ook andere, die zeggen ja maar wij willen toch wel eens weten waar de grens ligt.

Peter R de Vries: Ja, maar meneer Craemer het is toch geen spelletje dit.....

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, het is geen spel, dit is om de dooie dood geen spel.

Peter R de Vries: Begrijpt u wel wat voor impact zo iets heeft op mensen, wat voor verwoestende uitwerking dat heeft.

Hoofdofficier mr. Craemer: Dat heb ik gehoord.

Peter R de Vries: En dan wordt er bij u gezegd, nou laten we het nog eens proberen.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja.

Peter R de Vries: Terwijl er géén spat bewijs is, het gerechtshof was echt in mum van tijd met deze zaak klaar, tijdens de zitting uitspraak gedaan.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja die dachten daar volstrekt anders over, klopt.

Peter R de Vries: Maar hoe kan het dan dat u dit toch zo doorzet, terwijl als je het dossier leest er eigenlijk niets belastend in staat, integendeel, het is ontlastend. Er blijkt gewoon uit dat ze heel veel moeite hebben gedaan om.....

Hoofdofficier mr. Craemer: Heel, heel kort, dat is toch een rechtsvraag van hoor uhh, wij vonden in deze zaak dat de Hörchners, uhh ten minste als ze beeld hadden gehad, of inzicht hadden behoren te hebben wat er daar in die loods gebeurde, naar de politie had moeten gaan. Nou en dat hebben we proberen los te krijgen maar dat is achteraf gewoon niet gelukt.

Peter R de Vries: Robert en Annelies die stellen ook dat er gemanipuleerd is met een afgeluisterd telefoongesprek. Waar twee verschillende processen verbaal van bestaan, wat is uw reactie daarop?

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, uhh dat weet ik dat zit ze erg dwars. Uhm laat ik beginnen met te stellen dat, dat van de politie natuurlijk niet erg zorgvuldig is hé, als je hetzelfde verhaal maakt, of hetzelfde, dezelfde tekst of dezelfde gesprek twee keer uit leest en er zitten verschillen in de interpretatie dan moet je even uitleggen waar dat door komt. Eeh nu hebben wij in het verloop van die zaak, eeh daar ook zelf onderzoek naar gedaan, ook geluisterd, wat is het nou en wij hebben vastgesteld dat je inderdaad allebei de versies kunt horen. Des al niet

te min de politie had het moeten uitleggen. Maar het is niet zo dat daar echt gemanipuleerd is, want er is niets stiekems gebeurd.

Peter R de Vries: Nee, maar het is wel zo dat zij herhaaldelijk om die bandopname hebben gevraagd en die krijgen ze niet, dat vind ik dan raar. Waarom geeft u dat niet gewoon.....

Hoofdofficier mr. Craemer: Ze hebben mij er nooit om gevraagd.

Peter R de Vries: Nou, ieder geval andere mensen uit uw organisatie bij herhaling.

Hoofdofficier mr. Craemer: Is dat zo?

Peter R de Vries: Ja.

Hoofdofficier mr. Craemer: Oh, dat is voor mij nieuw, want daar heb ik geen enkel probleem mee.

Peter R de Vries: Want dan kan je zelf vaststellen, wat is er gezegd.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ik heb nooit een brief of zo gezien, nog aan mij nog aan een van de andere mensen bij ons op parket dat zij dat zouden willen, want daar heb ik geen enkel bezwaar tegen.

Peter R de Vries: Ander punt dan.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, nee, nee, want u laat iets liggen, namelijk het verwijt dat daar een valsheid in gepleegd zou zijn.

Peter R de Vries: ja

Hoofdofficier mr. Craemer: U weet dat het hof daar inmiddels een uitspraak over heeft gedaan dat wij dat niet hoefden te vervolgen.

Peter R de Vries: Nee, maar wel dat u onzorgvuldig heeft gehandeld.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, dat de politie onzorgvuldig heeft gehandeld, dat klopt, dat vinden wij ook, maar het is niet manipulatief want in eerste instantie zijn de uitgeluisterde gesprekken gewoon via de rechter-commissaris bij de advocaat van meneer Hörchner terecht gekomen en in de verbaal, proces-verbaal versie, van het volgend, lopend verbaal zoals wij

dat noemen, daar stond die andere versie in. Maar er is er niet een versie weggemoffeld, ze waren er allebei, maar waren verschillend.

Peter R de Vries: Uhh, de verdachte in deze zaak die hebben daar een andere lezing over, die zeggen, wij hebben dat slechts door toeval in handen gekregen.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, dat is niet waar.

Peter R de Vries: Nou, is het zo dat eeh, de korpschef in Den Bosch, nadat Robert en Annelies hier een klacht over hadden ingediend, op 4 mei 2002 schriftelijk heeft toegezegd dat die rechercheur, die dat omstreden tapverbaal had gemaakt, vervolgd zou worden, wegens valsheid in geschrifte, vervolgens blijft het heel lang stil, wel 11 maanden en dan krijgen ze pas van u brief waarin u zegt, Uhh ja sorry voor de late reactie maar ik ga helemaal niet vervolgen. Hoe kan dat nou?

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, dat klopt. Dat is ook uhm, als er ook in deze zaak iets door ons fout gedaan is, is het dat briefje. Uhm maar dat komt aan de andere kant ook wel dat zowel mevrouw of meneer Hörchner met een soort hagel op ons aan het schieten waren en je op een gegeven moment niet weet wat je moet doen.

Peter R de Vries: Vind u dat raar?

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, nee helemaal niet, ik gun het ze van harte, maar dan gaan er wel eens dingen fout. Wat hier fout gegaan is, is het volgende. Uhm meneer Hörchner heeft een aanklacht ingediend tegen die agenten van valsheid in geschrifte in die, dat bewuste tapverbaal. Daarvan hebben wij via de politie, want die aangifte lag bij de politie, aan meneer Hörchner laten weten dit betreft een bewijs in uw eigen strafzaak, u wordt daar nog voor vervolgd, dan kunt u dat allemaal aan de rechter voorleggen en die kan dan beslissen of hij die bewijsmiddel al of niet wil aanvaarden en dat was de strekking van dit eerste bericht.

Vervolgens doet mevrouw Pijnenborg aangifte, over hetzelfde feitencomplex. Toen is er van uit mijn parket een signaal naar de politie gegaan, mevrouw moet exact hetzelfde briefje

krijgen als meneer. Nou, dat, u ziet dat is niet hetzelfde en dat is buitengewoon treurig want daar kun je mevrouw Pijnenborg onrecht er van uit gaan, hee justitie is toch van plan om te gaan vervolgen. Maar meneer Hörchner wist dat we dat niet van plan waren, dat ie de zaak, in zijn eigen zaak maar aan de rechter moest voor leggen.

Peter R de Vries: Ja, maar het staat toch zwart op wit.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, het staat zwart op wit. Ja, het is gewoon een fout.

Peter R de Vries: Namens de korpschef.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, het is fout.

Peter R de Vries: Ja, nu zegt u het is een fout.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, ja ...dat kan een ambtenaar...

Peter R de Vries: Ja, maar als het omgekeerde was gebeurd, als Robert en Annelies zoiets zwart op wit hadden gezet en het klopte niet had u ze gewoon voor valsheid in geschrifte aangeklaagd.

Hoofdofficier mr. Craemer: Als ik zou hebben kunnen bewijzen dat ze dat met opzet hadden gedaan en dat ze daar een boos doel mee hadden, ja dan zou ik dat.

Peter R de Vries: De korps chef heeft toch ook met opzet die brief geschreven, die heeft dat toch niet in eeh, in eeh een delirium gedaan.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, nee, de politie heeft niet de opzet gehad om aan mevrouw Pijnenborg te vertellen, dat de agent die dat verbaal had opgemaakt zou worden vervolgd, dat wist ze **verdo...os (fonetisch)** goed dat, dat, niet het geval was. Het is gewoon een administratieve maar hele vervelende fout.

Peter R de Vries: Ja, uhm weet u wat ik gek vind, Robert en Annelies zijn heel veel kwijt geraakt, hebben heel veel meegemaakt, **hebben nooit een echt excuus gekregen in deze zaak**

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee.

Peter R de Vries: Op het moment dat zij dan over deze gang van zaken hun ongenoegen spuien in de krant in de media, dan volgt daar meteen vanuit de zijde van politie een eeh aanklacht wegens smaad en laster op die ook meteen heel adequate wordt onderzocht. Zij moeten 11 maanden wachten.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nou, laten we even.....kijk uhm eerst excuses. Nee, excuses zijn niet op z'n plek. Wij hebben gewoon ons werk gedaan.

Peter R de Vries: Ja maar niet goed.

Hoofdofficier mr. Craemer: Jawel, wij hebben gewoon gezegd, we zien een verdenking, wij willen kijken aan of de rechter.....

Peter R de Vries: Ja, jullie hebben je werk niet goed gedaan, het hof is daar natuurlijk heel duidelijk over geweest.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, nee, dat is toch prima.

Peter R de Vries: Want die heeft gezegd, in strijd met wat de officier van justitie stelt.

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, ja, dat heb ik gelezen. Het hof zegt meneer Hörchner heeft alles gedaan.... nou wij waren.....

Peter R de Vries: In tegendeel wat hem verweten wordt.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, maar ik heb al eerder gezegd, wij waren van mening dat ie ook naar de politie had kunnen gaan, maar het hof heeft gezegd nee hij heeft wat ons betreft alles gedaan wat hij had..... Nou dat verschil wilden we ook op tafel krijgen en dat is op zichzelf, is dat waardevol en dat is het probleem natuurlijk niet. Maar goed excuses, nee.

Peter R de Vries: Desastreus.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, dat heb ik vanaf het begin af aan gezegd van dat is in de rechtsgang, in de strafrechtsgang gebeurt dat, er worden mensen verdacht.....

Peter R de Vries: U bent zelf wel heel licht geraakt, op het moment

Hoofdofficier mr. Craemer: Natuurlijk! (doorheen gesproken)

Peter R de Vries:dat zij dan in de media iets roepen, meteen een strafklacht smaadt laster.

Hoofdofficier mr. Craemer: Laat ik daar ook volstrekt duidelijk over zijn en ik ben helemaal niet licht geraakt. Uhh, mijn officier heeft zich daar ook absolute niets van aangetrokken maar de betrokken politie man waar ook met zoveel woorden van in de krant heeft gestaan dat ie meined zou hebben gepleegd, die heeft wel aangifte gedaan. Nou, dat hebben we helemaal niet hals over kop, maar op ons dooie gemak hebben we dat uitgezocht, daar is inmiddels ook wel een beslissing in genomen maar die is nog niet aan meneer Hörchner meegedeeld dus die kan ik u ook nog niet vertellen.

Peter R de Vries: Robert en Annelies zijn tot twee keer toe vrijgesproken. In een andere procedure heeft het gerechtshof gesteld dat er onzorgvuldig is geopereerd, er is eigenlijk geen spat bewijs tegen hun op tafel gekomen, eeh is dit alles voor u nou nooit een rede geweest om te zeggen, mensen kom nou eens langs bij mij kantoor laten we hier eens over praten en dan zal ik eens zeggen sorry, dat het zo gelopen is. Is dat nou zo heel veel gevraagd?

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, oh nee, daar zou ik ook zeker toe bereid zijn geweest. Dat is ...sorry, nogmaals dat vind ik niet op z'n plek, maar wel eens effen uit te leggen hoe men nu eenmaal in ons strafrechtstelsel tussen de wielen kan raken.

Peter R de Vries: Maar, waarom geen sorry?

Hoofdofficier mr. Craemer: Ja, omdat de, de sorry zou inhouden dat ik iets fout gedaan heb.....wel een vorm van medeleven.....

Peter R de Vries: Het is in ieder geval niet goed gegaan.

Hoofdofficier mr. Craemer: In de vorm van medeleven is, is niks mis mee. Ik heb ook eeh, maar ik heb dat op een gegeven moment toch maar achterwegen gelaten. We hadden contact gehad met bepaalde journalisten die in dit verhaal betrokken waren, nou is daar nog ruimte

voor en die zeiden nou nee, daar is absolute geen ruimte meer voor, deze mensen zijn zo ontdaan.

Peter R de Vries: Dat hoeft u toch niet aan journalisten te vragen, dat moet u aan hen zelf vragen.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, nee, nee dat uhh..... , maar de verhoudingen, kijk dat zie je ook met de manier waarop, waarop op de klachten wordt gereageerd en hoe het verder gaat.

We hebben in het ander, vervolg traject meneer en mevrouw uitgenodigd van kom eens naar het parket, hé want dit willen we toch echt wel even met u bespreken hoe het verder gaat, en daar hebben ze op geschreven dat ze daar geen prijs op stellen, dus ja.....Ik begrijp het wel.

Peter R de Vries: Ja, maar misschien is het allemaal wat laat.

Hoofdofficier mr. Craemer: Nee, dat begrijp ik ook wel.

Peter R de Vries: Heeft u alles goed gedaan in deze zaak?

Hoofdofficier mr. Craemer: Uhh, nee, we hebben de politie niet concreet genoeg aangestuurd bij het schrijven naar mevrouw Pijnenborg dat is gewoon een fout, dat is onze schuld en een beetje de politie's schuld want wij hadden begrepen dat zij wel zouden begrijpen wat wij gezegd hadden en verder zie ik, hebben wij niets fout gedaan. Maar het is niet leuk, dat geef ik u graag toe, dat vinden wij ook niet.

Einde interview.